

Яўгенія СЦЯПАНАВА:

ІМЁНЫ

«Нават на трэніроўкі прыходжу ў сукенках»

У свае 22 яна ўжо капітан жаночай каманды сталічнага баскетбольнага клуба «Цмокі». Пераможны настрой дзяўчат, парадак у камандзе, эмацыянальны фон калектыву — гэта яе задачы, з якімі маладая спартсменка, мяркуючы па ўсім, спраўляецца на выдатна. У сезоне 2016/17 «Цмокі» сталі ўладальнікамі Кубка Беларусі і выйгралі чэмпіят краіны. А дзяўчыну ўпершыню запрасілі ў нацыянальную зборную, дзе далі шанц праявіць сябе. Што думае пра будучыню жаночага баскетбола Яўгенія Сцяпанова, як ёй удаецца сумяшчаць спорт з неймавернай жаночасцю і якія якасці важныя для дасягнення поспеху, спартсменка расказала ў сваім інтэрв'ю.

— **Мінулым сезонам засталіся задаволены?**
— Ён склаўся, на мой погляд, вельмі паспяхова. Хоць у пачатку года я нават не магла марыць пра такі сцэнарый, бо ў нас вельмі маладая каманда. Разлічвалі, што пазмагаемся і за кубак, і за званне чэмпіёна краіны, але апасаліся вопыту сапернікаў. Аднак да адказных гульняў падышлі з вялікім энтузіязмам і выйгралі гэтыя турніры. Адзінае, яшчэ лепш хацелася б згуляць на міжнароднай арэне. Сёлета склад каманды застаўся практычна той жа, за выключэннем таго, што мы «ўзмацніліся» амерыканкамі. Будзем праводзіць работу над памылкамі, бо планку паніжаць ужо не хочацца.

— **Вясной вы ўпершыню атрымалі запрашэнне ў галоўную каманду краіны...**
— Даўно хацела трапіць у зборную, і было вельмі прыемна, што маю працу заўважылі і ацанілі. Сваёй гульнёй на турніры Халіпскага засталася незадаволеная, хоць на зборах выкладвалася па поўнай. Але выдатна разумею, што дрэнны вопыт — гэта таксама вопыт і штуршок да таго, каб працаваць яшчэ больш. На турніры ў Кітаі паказала сябе ўжо лепш.

— **У зборную трапілі ў няпросты перыяд, калі яе пакінулі лідары...**
— Так, у моладзі няшмат вопыту, але ўсё роўна трэба працаваць і старацца быць сапраўднай камандай. Не ведаю, што чакае жаночы беларускі баскетбол у будучыні, але хацелася б верыць, што з кожным годам наша становішча будзе паляпшацца. Ведаецца, пастаянна спадзявацца толькі на вопытных гульцоў таксама нельга, час ужо і нам уносіць сваю лепту ў развіццё баскетбола ў краіне.

(Заканчэнне на 8-й стар. «ЧЗ».)

Да самай сутнасці

ПРЫЦЯЖЭННЕ КЕРНУ,

або Мільён гадоў у скрыні

Што з сябе ўяўляе праца геолога? Першае, што прыходзіць на розум, — бясконцае работа «ў полі», рамантыка вечаровых пасядзелак з гітарай каля вогнішча, пошукі карысных выкапняў і кантакт з унікальнымі матэрыяламі з нетраў Зямлі. Каб даведацца, ці адпавядае прафесія шматлікім стэрэатыпам, карэспандэнты «Чырвонкі. Чырвоная змена» паназіралі за двума маладымі геологамі: спачатку «ў полі», а пасля і ў лабараторыі.

«ПАРОДЗІСТАЯ» РАБОТА

...На заднім двары будынка Слуцкай геологаразведчай партыі праца апоўдні кіпіць — паўсюль размешчаны спецыяльныя драўляныя скрыні з секцыямі, у кожнай з якіх захоўваюцца кавалкі керну — узоры

проб горнай пароды, здабытыя бурам са свідравіны пад Быхавам. Дзесьці гэта рассыпчастая, як пясок, субстанцыя няпэўнага адцення, у іншых месцах — цвёрдыя, як камень, слупкі ледзь не ўсіх колераў вясёлкі. На невялікай пляцоўцы, у пераносным сэнсе слоў, змяшчаюцца сотні мільёнаў гадоў геалагічнай гісторыі Зямлі. Побач сканцэнтравана працуе група геологаў з чатырох чалавек. Яны робяць палявое апісанне — карпатліва, сантыметр за сантыметрам, візуальна і тактыльна аналізуюць керн, запісваючы ўсе звесткі ў палявыя кніжкі. Адзін з іх — інжынер аддзела геалогіі і мінерагеніі платформеннага чахла філіяла «Інстытут геалогіі» рэспубліканскага ўнітарнага прадпрыемства «Навукова-вытворчы цэнтр па геалогіі» Сяргей МАНКЕВІЧ.

(Заканчэнне на 4-й стар. «ЧЗ».)

Часам керн больш нагадвае звычайны камень.

Фота Сяргея НІКАНОВІЧА.

Даведацца пра галоўнае

ЯКОЕ Ж ЯНО СКЛАДАНАЕ... ДАРОСЛАЕ ЖЫЦЦЁ

У ТОПе жыццёвых каштоўнасцяў — сям'я, здароўе і адукацыя

Эмацыянальнае самаадчуванне школьніка, жыццёвыя каштоўнасці і ўстаноўкі старшакласнікаў, прычыны ўзнікнення крызісных сітуацый і многія іншыя важныя аспекты аказаліся ў цэнтры ўвагі рэспубліканскага маніторынгу, праведзенага Нацыянальным інстытутам адукацыі па заказе Міністэрства адукацыі.

Упэўненасць ці трывога?

Адным з найважнейшых паказчыкаў эмацыянальнага камфорту асобы з'яўляецца задаволенасць сабой і сваім жыццём. Як паказалі адказы старшакласнікаў, найбольш спрыяльнай для іх з'яўляецца сфера сямейных адносін: імі задаволены 86,4% апытаных. У крыху меншай ступені хлопцы і дзяўчаты задаволены адносінамі з аднакласнікамі і настаўнікамі (74 і 76% адказаў «задаволены»). Разважаючы аб заўтрашнім дні, большасць вучняў старшых класаў адчуваюць надзею, аптымізм (71,5%), спакой і упэўненасць (68,3%). У той жа час у кожнага дзясятага рэспандэнта думкі пра будучыню выклікаюць трывогу і няўпэўненасць (11,3%), а каля аднаго працэнта ад-

Фота Анастасіі КІШЧУКА.

казалі, што яны адчуваюць страх і адчай.

Важны фактар, які абумоўлівае стрэсаўстойлівасць асобы і эфектыўнасць пераадолення жыццёвых цяжкасцяў, — вера ва ўласныя сілы, якая дапамагае рэалізоўваць свае жыццёвыя мэты, ісці наперад, нягледзячы на абставіны. Амаль дзве трэці рэспандэнтаў (65,7%) адказалі адназначна станоўча, што яны вераць у сябе і свае сілы. 31,2% хоць і адчуваюць некаторыя сумненні, усё ж стараюцца пазітыўна ацэньваць свае магчымасці. Прыкладна столькі ж вучняў адзначылі, што для больш шчаслівага жыцця і паспяховага вырашэння праблем ім не хапае такой якасці, як упэўненасць у сабе.

«Я падумаю пра гэта заўтра»

У сілу гендарных асаблівасцяў ад няўпэўненасці ў сабе часцей церпяць дзяўчаты, юнакі ж менш схільныя прызнавацца ў сваіх недахопах, уласных праблемах і ў большай ступені вераць у сябе і ва ўласныя сілы.

Большасць старшакласнікаў бачаць сэнс жыцця чалавека, і адпаведна сэнс свайго жыцця, у дасягненні канкрэтных жыццёвых мэтаў (69,3%), што цалкам суадносіцца з агульнай прагматычнай скіраванасцю сучаснага грамадства.

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)